

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése, Ide küldendők az előfizetési díjak, nyilviterék és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtatnak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Opeleik A.I. Daube G. L. és társánál és Hérnd: Brünben: Stern M.

NYILVITER PÉTISORRA 10 KR.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

A kivándorlás.

Rövid napihírek adják tudtára a nagyközönségnek, az ország lakosságának, mit különben is már mindenki tud, hogy mily nagy mértékben növekszik a kivándorlók száma.

Napról napra nagyobb kiterjedésűek lesznek e mozgalmak, melyeket a legnagyobb titokban, de a legnagyobb vakmerőséggel hoznak létre egyes szédelgők és ügynökök; és a mely mozgalmak odairányulnak, hogy a szegény, buta nép ott hagyja szülőföldjét és tűzhelyét, hogy idegenben új hazát, jobb megélhetést keressen a maga és családja számára.

Nagyon szomorú jelenség az, és annál szomorubb, mert nem sporadikusan jelentkezik, hanem valóban járványszerűen. Egész karavánok kelnek utra, vesznek búcsút attól a helytől, mely nem biztosítja megélhetésüket — és készek kivándorolni oda, hol jobb jövőt remélnek; nem tudják, csak sejtik a jobb jövőt, melyet színes mesékben festenek nekik a lelketlen lélekvásárló ügynökök.

S látjuk a szomorú jelenséget, hogy ha egy ilyen karavánt az állami hatalom képviselője erőszakkal megakadályoz botor szándékában és visszaveteli oda, honnan távoznit akart minden áron, milyen kétségbeesett küzdelmet fejt ki és milyen vad fanatizmussal szenved el szép álmainak durva, erőszakos megsemmisülését. Ujra és újra szökni próbál, sir és átkozódik, siratja az

idegen földben reá váró jólétet, átkozza azt, ki e jólét elérhetésében őt kiméltlenül megátolja.

S csakugyan jólét vár-e reájuk ott a nagy Amerikában? Itteni állapotuk, igaz, tűrhetően, de elviselhető ahhoz képest, a mi ott vár reájuk. Hisz' barmokká válnak ott, kik teljesen ügynökök zsarnokságától és embertelenségetől függnek, a kik kiaknazzák, dolgoztatják őket mint az igás barmokat, úgy, hogy ők maguk szegények, e szörnyű munkáuk semmi eredményét sem látják, hanem családjaikkal együtt nyomorognak. És a szegény kicsalt, de igazabban: kiüldözött nép négykezleb jönne vissza, de nem tud, nincs pénze, sem ése hozzá; és ott éli le irtózatos küzdelemben napjait, ott hal meg idegenben, átkozza azokat, a kik kiengedték, és átkozza azokat, a kik kivitték.

Ha a magyar paraszt megy ki: hatalmas munkaképességével sokszor boldogulni képes, felszabadítja magát zsarnoka kezéből, dolgozik magának, és mikor halálát közeledni érzi, haza jön — visszahozza a honvágy.

De az orosz, tót és oláh kivándorlók-ból alig 1—2 százaléka tud visszajönni abba az országba, melyet hűtlenül, de nem ok nélkül, elhagyott; a többi mind ott hal meg a messze idegenben.

S mégis valóságos népvándorlássá fajult e kivándorlás. Egész faluk kerekednek fel, hogy ott hagyják évszázados lakhelyüket, neki menve a bizonytalannak.

Keressük ennek okát. A nép nem bír megélni. Vannak vidékek, mint a Verhovina — hol a nép egész évben aszalt vadkörtéből és vadalmából, meg gyökerekből táplálkozik, a kik előtt a burgonya a legjobb csemegét jelenti.

A szükség, a nyomor, az inség, az ezekkel járó elkeseredettség, ez hajtja a kivándorlási ügynökök karjaiba a magyar honpolgárok százait és ezreit családjaikkal egyetemben.

Tanulmányozni kell e viszonyokat, a lakosság viszonyait azokon a vidékeken, hol a tisztességes megélhetést kizárja a nyomor, és a hol a kivándorlás évekkal ezelőtt indult meg s mostanában napirenden vannak. Meg kell állapítani, hogy mivel lehetne e borzasztó helyzeten és a nép nyomorúságán segíteni.

Le kell kötni a népet, le kell kötni egy darabka földhöz, melynek szorgalmas munkálása kenyeret ad neki. Vagyis az államnak sok ezer holdat kell vásárolnia és azt kicsiny darabokra osztva bérbe kell adni annak a népek, mely most megéli nem tud, de így szorgalmas munkája folytán biztos kenyérhez jutna.

Tény, hogy ha az üdvös intézmény a kivándorlás megakasztása érdekében észszerűen és ily módon loganatosítottatik, eredménytel is járna. Helyre állna a nyugalom ebben az országban, hol még a népesedés nem olyan nagy, hogy ezer és ezer eddig jó hazafinak bizonyult polgárt idegenbe lehet bocsátani.

TÁRCZA.

A jövődő csillaga.

(Humoreszk.)

Szerény véleményem szerint nem érhet nagyobb öröm egy fővárosi halandót, főképpen pedig egy főv. zsurnalisztát, mint az, ha kiterjedt rokonsága van.

Jó magam is azon boldog emberek egyik szép példánya vagyok, akik ily széles-körü rokonság birtokában vannak. No de hát nem is az a nagy baj, hogy sok a rokon, mert pl. egy-egy zsíros erszényű amerikai nagybácsi, egy-egy boldog emlékü vén kisasszony stb. mindenkör becsülésre méltó jelenségek, hanem nálam (és még soknál) az a bökkenő, hogy mind szegény, jámbor, falusi nyárspolgár és nyársasszonyág (ha van ilyen!), akik csak akkor fordítják felém alázatos ábrázatukat, mikor valami ügyes-bajos processzust kell gordiuszi-csomóként kettévágni, illetőleg összehajtogatni, latba vetvén csekély tekintélyemet.

A kedves hozzám tartozók között van egy áldott jóléti teremtés, akit terjedelmessége és orrának kissé nagyobb mértékben való kifejlődése miatt közönségesen (de csak »köztünk«) — »ország-vunak« nevezünk. Mindenesetre behízelgő titulus!

Egy alkalommal, semmi veszedelmet sem

sejtve, szűk, hónapszámra kibérelt lakásomban épp ebédnél ültem feleségemmel, midőn lélekszakadva fut be a cselédem, hogy jelentse alkalmatlan vendég közeledtét.

Szalvétámat gyorsan ledobom, az ajtóhoz rohanok és — Urani bocsá! — legnagyobb meglepetésemre, az »ország-vunak«-val állók szemközti, ki drága Gizella leányát hozta fel Pestre, hogy a konzervatóriumba beírassa.

Nagy meglepetésomból alig ocsudtam fel s még szóhoz se juthattam, midőn nagy-némem rikácsoló hangon megszólalt: Jó napot! Édes gyermekeim! (Most egy végtelen szuszogás veszi kezdetét, mialatt megszólalok én is.) Á! Isten hozta minálunk! édes nagy-ném! hogy van? . . . (A szuszogás a befejezés stádiumába ér.)

— Lányom, Gizella. Mondja ő.

— Kedves nóm, Marianna; szóltam én. (Csókolózás 5 percig.)

— Hát Istennek! csakhogy ití vagyunk. Következik a levelezőzetés. A társalgás áttér Gizellára, a művésznőre.

— Hát tudjátok kedves gyerekeim . . . (hosszu lélegzés, egybekötve szuszogással) . . . a napokban nálunk volt a szombatfalvi kántor, talán ismeritek is . . . (közbeszólások: nem én! általános szörnyűkódás) . . . nem ismeritek? . . . pedig olyan finom ember, hogy olyat keresni kell. Rendkívül fess fiatalember, . . . még nőtlen; nem rossz parthie, ugye édes Gizikém? . . . Szegény te! . . .

Előfáradtál? . . . Persze. (Sajnálkozás és cizrogatás) . . . kis aranyom! —

— Hát tudjátok, ott volt nálam az a fiatal ember ozsonnán, és azután — engedve a közös felszólalásoknak, kapaciztálásnak, — leült, hogy zongorázzék . . . (lelektetvével). De tudjátok (az ördög tudja!) hogyan játszik?! (Szemeit égre emeli) Az valami remek játszás volt. Pedig a lányom is kitűnően zongorázik, de olyan gyönyörűen nem.

Nagy-némem hirtelen körülnéz s a kétség és remény harján játszva elkialtja: »Te Giz! um Gottes Willen! most jut eszembe, hogy a fiakeron maradt az ernyőm. Jussus! Jussus! Édes, kedves gyerekeim, mit tegyek, (fokozva) m—i—i—t tegyek! Régi emlék . . . (formális ájulás.)

— De az Istenért, néni, mi lette ily hamar? kérdezték mind egyszerre. A »kis« (bár 19 éves) Gizike kétségbeesetten jajveszékelt: Mama! drága Mamuska.

Most kis szünet következik; feleségem orvosért akar küldeni s ekkor — ismét megnyílnak az előbb még annyira beszédes ajkak.

Egy tisztességes sóhaj — a Kárpátoktól Ádriáig — Az ábrándos szemek felnyílnak.

Halkan, rimánkodva mondja: »Marianna, édes Mariannám! ne küldj orvosért, hisz' nincs »más« bajom, csak a napernyőm, az én drága féltett napernyőm kerüljön meg?! . . . Folytatva e hanghordozást: Imre fiam! (ez hozzám intéződik), te mindig jó fiu voltál, szerettél engem, légy szíves,

A Nőegyesület hangversenye.

Ritka élvezetben részesült Szylveszter estjén Csákiornya város közönsége a hangverseny által, melyet a helybeli ker. jótékony nőegyesület e napra hirdetett s Alszeghy Alajos polg. isk. tanár vezetése alatt műkedvelők közreműködésével rendezett.

A beléje helyezett várakozást az estély sikere teljes mértékben igazolta; sőt emelte az előadásnak a sablontól eltérő szokatlan rendezése, mely különösen abban nyilvánult, hogy Alszeghy ur a zenei részeket esztétikai magyarázatokkal s történelmi fejtegetésekkel bevezette s ezzel jó levele eljött annak, hogy a közönség a csupa zenei számokból állott műsor alatt magát esetleg el is unja.

Már maga az a körülmény, hogy a magyarázat alapján beleképzeltette magát a hallgató közönség abba a lelkiállapotba, melynek hatása alatt az előadott darabok szerzői azok megteremtésekor állottak, biztosította az élvezetet; mennyivel fokozta pedig azt Alszeghy ur érdekes, mondhatni igazán szemléltető, mesteri előadása, melylyel kedvenc eszméjét ezuttal megvalósította s elérte vele azt, hogy estélye nemcsak a művésziesség színvonalán állott, de a mellett, hogy sok élvezetet nyújtott, tanulságos is volt, mert a sorra került műdarabokat nemcsak a zenélők értékelték meg, de a nem zeneértők is teljes mértékben élvezhették.

Nemcsak a nőegyesület, de a közönség is hálás lehetett — és valóban hálás is volt a nyújtott élvezetért, mit nemcsak a sok taps, de páralan gyöngéd figyelme is tanúsított, melylyel az előadás minden egyes részletét a legnagyobb csendben hallgatta, olyannyira, hogy nem volt a parányi pianissimónak az a végtelen finomságu nünansa, mely a hangversenyzők ujjai alól érvényesülés nélkül a termen végig elsurrant volna.

S azt hisszük, ebben az elismerésben találja a fáradhatatlan rendező ur is vállalkozásáért legszebb jutalmát.

S ezzel kapcsolatosan a közreműködők irányában is a legteljesebb elismeréssel adózunk.

szerezd meg . . . Adj legalább tanácsot, hogy megint kezemhez kerüljön.

A feladott és megmagyarázandó tanács megfejtethetlen rebusz volt előttem s azért csak sokára szolgáltam meg.

Tudja kedves néni, nincs más hátra, forduljon a rendőrséghez. — Hányas számu is a fiaker? — Te Gizi nem emlékszel rá?

Gizi nagysám sok orffintorgatás után tudomásunkra adta, hogy nem volt a számra kíváncsi.

— Igy hát nem lehet hozzá jutni, mondám, én angol pflégmával.

— Mondd aranyos Imrém! (most már »aranyos«!) nem lehetne a számot valahogy megtudni?

Bizarnak elég bizarr kérdés, de egy falusi nagynéninek megbocsátható.

— »Miért ne? Van 6000 konflis, 8223.5 comfortálvi stb., elmegyünk mindegyikhez s körülbelül 10 év alatt készén is tesszünk.

— Hát nincs semmi remény? kérdi a nagynéni.

— Vessen rá keresztet, mondóm én.

— De tán a ti lapotokban az »Apró Hirdetések« . . . közbevágtam . . . Én miattam akár a föld alatt, akár a felett keresi is, nem bánom, de, hogy nem lesz meg, akár lenyelem a fejemet

(Vége köv.)

Mert az a hegedűjáték, melylyel Dobossy Elek tanító ur a közönséget gyönyörködtette s melyért a sűrű tapsokat igazán megérdemelte, nem egy közönséges dillefánsnak volt a produkálása — de oly bravuros előadás, mely neki a kiforrt művészek között is helyet biztosíthat; s mert az a zongorajáték, melylyel Alszeghy Ilonka és Wollák Erzsike kisasszonyok a közönséget valósággal meglepték, nem az ő zsenge korukban lévő felénk növendékányoknak volt a játéka, hanem a lámpalázon már régen tulesselt gyakorlott műkedvelőknek is dicséretre való tőkélyetes előadás.

A hangszínes, a gyöngédfinomságu pianók és andanték, a gyöngye ujjai alatt a billentyűkön végig rebent stakkatók és kitörő erőteljes forték a kifejezésre jutott iskolázottságukban nemcsak jeles mesterök ügyes módszerét dicsérik, de a játékok részére a zeneművészet terén jövőt is ígérnek, mert művészi érzékéről tettek tanúságot s biztos alapját mutatták be annak, melyen valaki folytonos képzés mellett a tőkély magasabb fokára emelkedhetik.

Az erkölcsi siker tehát fényesnek mondható, s a mikor utalunk a szép anyagi jóvedelemre is, mindakettőnek alapján konstatalhatjuk, hogy régen volt Csákiornyan oly mulatság, mely annyira bevált volna, mint ez a Szylveszter-estély. S ez kifejezésre jutott az estélynek 2-ik fölvonásában is.

A Sárközy-estvérek gyujtó zenéje mellett tánczra kerekedett fiatalok, mely csakhamar a kevésbé fiatalokat is magával ragadta, egy kavargó kaleidoszkopnak folyton változó képét tárta a gyönyörrel szemlélők elé.

S a táncz és az általános jókedv mélyen belenyúlt az új év kezdetébe is, mert bizony régen virradt volt már meg, mikor a cigányok végső akkordjai a termekben elhangzottak s az estélyen résztvevő elegáns közönség haza felé oszladozott.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kérelem.** Lapunk f. hó 1-ével a XV. évfolyam első negyedébe lépett; ez alkalommal lisztelettel kérjük azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, azt megújítani, a kik pedig előfizetési díjakkal hátralékban vannak, azt mielőbb beküldeni szíveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék.

Tisztelettel
a kiadóhivatal.

— **Jutalmazás.** A pécsi m. kir. posta és táv. igazgatóság Szilágyi György helybeli postatisztlet, a múlt évben tanúsított kiváló szorgalma és ügybuzgó szolgálata elismerésül, pénzbeli jutalmában részesítette.

— **Tanítónő választás.** A túske-szentgyörgyi róm. kath. népiskolánál üresedésben volt másod-tanítói állásra f. é. január hó 2-án egyhangulag Sziránya Gabriella h. nád-aljai okl. tanítónő választott meg.

— **Eljegyzés.** Rosenberg Sándor, Rosenberg Zsigmond helybeli kereskedő fia, a pécsi Taussig Zsigmond-fele cs. és kir. udvari borkereskedő-cég megbízottja, eljegyezte Braun Irma kisasszonyt Budapestről.

— **Az ipartestület demetitje.** A városban elterjedt ama rut pletyka folytán, mint-ha az általános ipartestületnél sikkasztás történt volna, kijelenti az előjáróság, hogy a f. hó 4- és 5-én megtartott számvizsgálat a gyágonkezelést teljesen rendben találta.

— **Meghívó.** A helybeli kereskedelmi ifjak egyesülete ma este 8 órakor, saját helyiségében (Zrinyi szálloda) hangversenyt rendez, melyen vendégeket szívesen látnak.

— **Halálozás.** Özv. Csury Jánosné, mura-szerdahelyi m. kir. postamesternét sulyos csapás érte, a menyiben leánya, Gizellk. f. hó 3-án hosszú szenvedés után, 28 éves korában elhunyt. Szerdán temették el. Nyugodjék békében!

— **A kir. telegkönyv köréből.** A helybeli kir. járásbírósg telegkönyvi hatóságánál ez ideig minden alkalommal szolgáltak információkkal az érdeklődő ügyfeleknek. Legújabbban azonban változást hoztak be az eddigi gyakorlatban, a menyiben kimondták, hogy fölvilágosítást a telegkönyvi hatóságnál hétköznapiokon csakis d. e. 9—12, vasár- és ünnepnapokon csak d. e. 9—11 óráig adnak, a delutáni információkat pedig egyáltalában beszüntetik.

— **Halálos bukas.** Jugovics István helyben állomásozó dsidas-örvezető mult héten lovaglás közben lováról lebukott s pár nap mulva ennek következtében meghalt. A szerencsétlenül járt 26 éves katona horvátországi, nagy-gorizicai illetőségű volt.

— **Értesítés.** A helybeli kereskedő-ifjak egyesületének elnöksége tudtul adja az egytel tagjainak, hogy az egyesület könyvtárát megnyitotta. A könyvtár kezelői Kohn Béla és Lukofnák Bernát egyteli tágok, kik minden hétfőn és csütörtökön esti 8—9 óra között állnak ebbeli minőségükben a tagok rendelkezésére.

— **Szylveszter-estély.** Az 1897-ik év utolsó napja derült hangulatban hozta össze Csákiornya városának intelligenciáját a Nőegyesület által rendezett estélyen a »Zrinyi« szállóban. Alig mullott el 8 óra, a mikor a terem ugyszólván teljesen megtelt. A szépen kivilágított s izléssel díszített terem alig volt képes magában foglalni Csákiornya városának és vidékenek szépeit annyian jöttek össze, hogy részint a hangversenyt élveztek, részint magukat utána kitánczolják. S mind a két párt teljesen ki lett elégítve. Alszeghy Alajos tanárnak magyarázó tanulságos szép bevezetése után Alszeghy Ilonka k. a. ült a zongorához, majd utána Wollák Erzsike k. a. hogy első Bethoven Sonatáját (Cisz m.) utóbbi Chopin a) Nocturne Esz d. b) Mazurka H. m. cz. darabjait eljátsza. Mindkettőnek ügyes játékát hosszú tapsal és kihívással jutalmazta a közönség. Az estély 3-ik és 4-ik pontja Ernst Elegiája és Zsadányi Boka kesergője volt, melyeket hegedűn és zongorán Dobossy Elek és Alszeghy Alajos urak adtak elő. Mindkettő régismert mestere a zenének s remek játékkal csak ismételve igazolták be, a mit a közönség már régen tud, hogy hangszerüket mesterileg kezelik. A változatos program lejátászása után Sárközy bandája szállalt megskezetét vette a táncz, mely késő hajnalig tartott. Az újév hasadását a Rákóczy induló jelezte, melyre a szünóra elején cigányaink rázendítettek. Az estély a nőegyesületnek körülbelül 120 firt tisztá jövedelmet hozott.

— **Pécs, Zala-Egerszeg és Csákiornya versenye.** A csákiornyaiak és a zala-egerszegiek azt óhajtkák, hogy a Budapest-Fiume-Zagrab között tervezett telefonhálózat Zala-Egerszeg, Nagy-Kanizsa és Csákiornyan át vezetessék. A csákiornyai kaszinó, valamint Zala-Egerszeg rendezett tanácsu város képviselő-testületének kérelmére a közgyűlés e tárgyban fölliratot intézett a kereskedelemügyi miniszterhez. E felíratra a pécsiek is

mozgalmat indítottak, hogy a telefon-összeköttetés Pécsen át létesíthessék, s ez szerintük annál könnyebben volna elérhető, mert a kereskedelmiügyi kormány úgy tervezte a budapest-fiumei telefonvonalat, hogy az nem Csáktornya, Nagy-Kanizsa, hanem Dombóvár felé vezetessék, honnét igen rövid már az út Pécsre.

— **Perlakon** a »szegény tanulókat segélyező egyesület« decz. 31-én a társaskör helyiségeiben tombolával egybekötött zártkörű szilveszter-estélyt rendezett. Felülfizettek: Sipos Károly 5 frt, Csesznák József, dr. Kemény Fülöp, Verly Ernő 2—2 frt, Stern Samu 1 frt 50 kr., Csárics Gyula, Grész Kálmán dr., Horvát Csongor, Horvát Pal, Kovács Rezső, Málek István, Lange Kelemen, Plichta Kázmér, Rábics Nándor, Stern Frigyes, dr. Szabó Zsigmond, Szibert Gyula, Varga Jakab, Weisz Alajos 1—1 frt, Eben-spanger Miksa, id. Goricsanecz József, dr. Haris Károly (Mura-Csány), Babics Gábor (Mura-Vid), Kisfaludy Gyula (Hodosán), Mihácz János (A-Domboru), Medved Lajos, Murk István, Zala József 50—50 krt., Luckmann Károly 20 krt., Luckmann Nándor 10 kr.

— **Tombolatárgyakat** adtak: Cizmadia Mihályné 1 doboz levélpapírt, Eben-spanger Miksa 1 mozgó seprőnő és 1 éjjeli lámpát, Grész Alajosné 1 likőrös készletet, Grész Alajos 1 sörös kancsót, Lange Kelemenné 1 dohány-készletet, dr. Kemény Fülöpné és dr. Kemény Fülöp 4 darab vázát, Spitzer József 1 gombostűtartót, dr. Szabó Zsigmond 1 szivarkatartót, Zala József 1 tintatartót és 1 gyűszűtartót ollóval. — Az estély az egy-letnek 37 frt 68 kr. tiszta jövedelmet hozott. Fogadják a t. felülfizető és adakozó hölgyek és urak ez uton is az egyesület ősziinte köszönetét!

— **A-Domboruról** írják, hogy ott az olvasókör javára Szilveszter estéjén sikerült táncmulatságot rendeztek. A hölgyek közül jelen voltak: Hirschler Ödönné, Lóke Lajosné, Kmettykó Gyuláné, Szlámek Józsefné, Bergerné (Kotorbó), Mayer Mórné, Korber Jánosné, Német Istvánné, öz. Jakupák Józsefné, Hirschsohnné, Stárkelné, Biró Mariska, Farkas Mariska, Korber Gizella és Irma, Lábos Mariska, Papp Etelka, Stefics Katica, Szlámek Ida urnök. A mulatság este 9 órakor kezdődött s másnap reggel 7 óráig tartott. A rendezők szép mellesok-rossal kedveskedtek a hölgyeknek. Az első négyest 16 pár táncolta. A rendezők (Granitz, Pick, Ruzsák, Gáspár, Fesztl és Löwe) mindent elkövettek, hogy a jelenlevők jól mulassanak, ami sikerült is.

— **Köszönetnyilvánítás.** A helybeli jótehető nőegylet múlt hó 31-én Alszegey Alajos, Dobosy Elek, Alszegey Ilonka és Wollák Erzi szíves közreműködésével Szilveszter-estélyt rendezett, mely minden tekintetben fényesen sikerült. A bevétel 212 frt 95 kr. volt. Felülfizettek: Hirschler Adél (A-Domboru) 5 frt, N. N. 4 frt, Mádi Pál (Bányavár) 4 frt, dr. Krasovecz Ignác 3 frt, Tóth István, Pethő Jenő, dr. Fárnek László, Kollarics Mihály, Zdelár Miklós, Mayer Hermán, Mayer Károly, Ziegler Kálmán, Mayer Salamon, Weisz Miksa, Hirschmann Samu, Zakál Henrik, dr. Hájós Ferencz, Czompó Andor, Strausz Sándor, Sulleg János, Percsornik Ottó, Nuzsy Máttyás, Szilágyi Gyula, dr. Csuri Jenő (Bpest), dr. Marcius József (Hrastnig Sztayorsz), 2—2 frt. Bernyák Károly, Pálya Mihályné, Kollár Mariska, dr. Wolf Béla, Benedikt Béla, dr. Schwarcz Albert, Szilágyi Györgyné, Mintsek Melchiasz, Tóth Lajosné, Benedikt Hermán, dr. Viola

Lajos, Hirschmann Leo, Krausz Dezső, Hochsinger Sándor, Herlinger Mór, Zrinyi Viktor, Barakkó N., öz. Baráncs Andrásné, öz. Molnár Józsefné, Csuri Anna (Szelenze), Prusácz Viktor 1—1 frt. Ezenkívül Friedl vendéglős a termet ingyen átengedte s a villamos-részvénytársaság a világlátást díjtalanul adta. — Fogadják a nemesszivi felülfizetők, pártolók, nemkülönbön mindazok, kik a mulatság rendezése körül fáradozni, vagy annak sikeréhez bármily tekintetben hozzájárulni szívesek voltak, a szegények nevében az egyesület legáltalánosabb köszönetét — Csáktornya, 1897. évi január hó 5-én. Bernyák Károlyné egyf. elnök.

— **A polgári házasság ellenségei.** Ladics József és társai károlyszegi fiatal legényeknek a felső-mihályfalvi közjegyzőségben elhelyezett házassági kihirdetési tábla már régen szemet szurt. Megállapodtak tehát abban, hogy azt egyszerűen eltüntetik. El is lopták, de rajt vesztettek, mert hurokra kerültek. A helybeli kir. járásbíróság előtt múlt héten állottak törvényt, a hol cselekedetükért őket elítélték.

— **Köd és nátha.** Már több mint egy hete, hogy ránk ereszkedett a rút, fűsthöz hasonló, sűrű fátynak beillő, kellemetlen köd, és még most is ránehezedik nemcsak tüdőnkre, de kedélyünkre is. Sőtél szemben látunk mindent, homályba borult a város légköre, melyet csak itt-ott képes egy-egy percze a napnak derült sugara keresztülörni. Hasztalan védjük leégző szerveinket a nedves pára ellen, behatol az minden izünkbe és az utczakön prüsszentéssel üdvözlök egymást az emberek. Mert a nátha most az uralkodó planéta s ez a humorisztikus zsarnok ugyancsak meggyötri az ő áldozatait, kik hasztalan igyekeznek elrejtetni könnybe lábadt pilláikat és arcuknak kiemelkedő díszet a vidáman mosolygó káröröm előtt: nevelésgekek maradnak bosszantóan »harmatos« szenvedéseikben és nincs, a ki jóindulatul részvételt mondana le a velők való érintkezés közben a »b« betű szükségességéről. De hát mikor ez is oda tartozik a tél »örömei« közé! Ha élvezettel nem is, de türelemmel kell hogy elviseljük ezt az ánglus telet, ha már nem csikoroghat talpunk alatt a hó és nem gyönyörködhetünk a vigan tovasurranó szánok harmonikus csilingelésében.

— **A szabadságharcz képcsarnoka.** Jókai, Bródy Sándor és Rákosi Viktor 1200 képet gyűjtöttek össze 1848-49-ről. Ezekhez írták meg a legjelesebb írók közreműködésével — a dicsőséges idők gyönyörű történetét. Ilyenfórmán 48-49-nek a legteljesebb, legkimerítőbb könyve ez, amely »1848« czímen most albumalakú igen olcsó füzetekben jelenik meg. Az eddig megjelent 3 füzetből százezer példány fogyott el eddig, a mi arra vall, hogy nem lesz magyar ember, aki meg ne szerezzé, szabadságharczának e bibliáját. A szerkesztők és kiadók abban állapodtak meg, hogy a hatalmas díszmű 30 füzetben teljes lesz, minden körülmények között, és ha mégis többet adnának, akkor kötelezik magukat azt ingyen adni a vevőknek. Így a teljes munka: 9 forint lesz és egy krajczár-ral sem több. »1848« harmézkrajczáros füzetekben is kapható minden könyvesboltban. Képes, bőséges tájékoztatót e lapok minden előfizetőjének ingyen ad és kérésre küld a helyi könyvkereskedő vagy a kiadó: Révai testvérek irod. r. t. Budapestben (váczi u. 1.)

— **Fizetésektelen** és esődbe jutott kereskedők és iparosok, kik hitelezőikkel egyezkedni óhajtanak, forduljanak bizalommal az »Első budapesti Kereskedelmi egyeztetési iroda«-hoz (Budapest V. Lipótkörút 19. l. em. 8.) ahol ugy bel-mint külföldi czégekkel az egység biztosan létrehozhatik.

— **A fővárosba utazó t. olvasóink** figyelmét felhívjuk Kövesi Nándor előkelő nagy étermére (VII. Erzsébetkörút 27.) a hol kiváló ételek és italok, pompás kiszolgálás biztositják a vendégek teljes melegegedését, ezenkívül nagy katonazenekar játszik esténtek szabad bemenet mellett. Kövesi most egy gyönyörű szép télikertet is létesít, mely Budapest egyik látványosságát fogja képezni.

— **A legjobb gyakorlati irányu gazdasági szaklap** kétségen kívül a Kovácsy Béla gazdasági tanintézetű igazgató szerkesztőségében Kassán megjelenő »Magyar Gazda«, amely — mint haonkiint megjelenő gazdasági folyóirat — egyenesen a kisgazdák igényeire mérten van szerkesztve. Nagy számu, a mezőgazdasági minden ágát felelő, számos illusztrációval ellátott olyan közleményeket hoz, melyek a mezőgazdaság legújabb vívmányait is népszerű, könnyen érthető modorban tárgyalják. Valóban nem ösmerünk gazdasági szaklapot, mely a kisgazda részére ügyesebben, jobban volna szerkesztve, mint a »Magyar Gazda«, melynek előfizetési ára is csak 2 frt egész évre. Kiadóhivatala Kassán van Vitéz A. könyvkereskedésében, ahonnan kívánatra mutatványszámok is szívesen küldetnek.

Ezernyolczszáz negyvenyolcz, a magyar szabadságharcz képes története. Egykoru képek, kitűnő kézírások, nevezetes okmányok, kiáltványok, falragaszok, egyéb jellemző nyomatások, az összes érdekes ereklék teljes gyűjteménye. Az ezernyolczszáz képpel illusztrált mű szövegét az ország legkiválóbb írói, költői, történetudósai írták. — Az egész a maga nemében nagyszerű munka harmincz füzetben jelenik meg. Egy-egy füzet ára 30 kr. — Részletes prospectust, ugyszintén mutatványfüzetet megtekintésre szívesen küld és megrendeléseket felvesz: **Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkereskedése Csáktornyan.**

— **A Máttyás Diák** legújabb száma is kétségtelemné teszi, hogy ez idő szerint az összes éleztalapak között a Máttyás Diák a legvígabb és legértelmesebb. Kétszer annyi nyujt egy szövegben és képekben, mint bármely más vig újság; azonkívül annyira változatos, hogy szinte csodálatos. Alakjainak eredetisége, adománák sokasága, aktuális közleményeinek tarkasága, talányrovatának gazdasága épen olyan vonzó erő képez, mint az a husz-harmécz kitűnő karrikatura- és adoma-illusztráció, a melyek első rendő rajzolóik tollából kerülnek ki. Minden számban egy befejezett vig elbeszélést nyujt. A Máttyás Diák ily körülmények között valóságos családi lap, a melyben a család minden tagja talál neki való, kedves dolgot. A Máttyás Diák egyuttal a legolcsóbb éleztalapak, mert előfizetési ára egy negyedévre csak 1 frt 50 kr. A kiadóhivatal (Budapest, Sarkantus-utca 3. sz.) szívesen küld mutatványszámot, ha ezíránt megkeresik.

Nyiltér.*

Nyilatkozat.

Alulírott, amidőn e helyütt köszönetet mondok Schober Istvánné született Deszgejk Katalin urnő perlaki okleveles születésűnek nöm gyógykezeléseért s mondhatom élete megmentéseért, kötelességemnek tartom ezen kötelességű s önfeláldozásig ügybuzgó szakértő születésűnő a nagyérdemű közönség becses figyelmébe ajánlani.

Kelt Dráva-Egyházon, 1898. január 4.

Elsőünk: **Kumper Márton** tanu. **Polman Vincze** dr.-egyházi lakos.
Jurcsan Máttyás tanu.

E rovat alatt közlötökért sem alak, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a **Szerk.**

938. 1—1

Felölös szerkesztő: **MARGITAI JÓZSEF** Segőd-szerkesztő: **ZRINYI KÁROLY.**

Kiadó és lapulajdonos: **FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR.)**

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

nahorvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svake nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštajē 10 kr

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovečke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i. t. d.

Doktor vu hiži.

I. Zdravje.

Zdravje je najljepši dar božji. Nikakvo blago na svetu ga nadomestiti nemre, prez njega nejma sreće, prez njega život nevalja nikaj. Najljepši darovi pameti betežniku su blago prez ikakve vrédnosti, ar betežnik ne samo da nije moguć makar skim god hasniti, on je i družitvu i rodbini, a i sebi na terh.

Pak koliko je dragocēno blago zdravje, to se ipak malo cēni i prešlimava, lakomen se kviri i ruši. Kad je čovek betežen ili kad mu je jako zlo, onda veli: »nikaj ga ne prez zdravja«, ali malo gdo zdrav misli na pogibelji, koje ovomu dragocēnomu blagu naškoditi ili ga satrti mogu. Čovek dok je zdrav, navadno najmanje cēni zdravje, kaj više, ponajviše ga menje čuva, nego svoju opravu: Komaj kad ga je zgubil, pak oboel, vrēdi mu zdravje više, nego vse drugo, nu navadno samo do ti čas, dok traje beteg, kak ozdravi, opet je stari lakovnik.

Vrēden i prirodan način živoja najbolje i najtrajneše bude nam zderžati i ojačiti zdravje, ovo najljepše zemeljsko dobro.

Ima doduše ljudi, koji misle, da je zahman davati im regule, po kojih da živju; nu ako je i koje tēlo moguće, da podnaša falingasten život duže, nego slabo tēlo, to se ipak pre tupek proti zakonom prirode kad tad osvećuje; posljedice nevrednoga života nigdar neizostaneju.

Regule, po kojih treba živet, nisu zakoni po miloj volji, nego nje izprobanje i razum prepisuje, a priroda-natura ih zapovēda.

Vsakomu je anda potrebno znati, o čem njegovo zdravje zavisi, kak lahko ga more izgubiti i kak da ga čuva. Nezna li to, more ga jako lahko izgubiti ili mu bar jako naškoditi i ovak znatno svoj život prekrati.

Nu rekel bude nam gdogod mort, da nemore vsaki živet po zdravstvenih regulah, ar mu to njegovo zvanje nedopusća. Istina doduše ali vsaki more toliko za svoje zdravje vćiniti, da bar najveće teškoće njegove od-rine. Moreš se doduše navadom na teškoće zdravje privćiti, tak da se čini, kak da ti i neškodē; ali zevsama opravdano je pitanje, nebi li vnoغو zdraveši bl, da navék po zdravstvenih regulah živiš.

Ovi napatki budu ti pokazali, kak da hasnuješ ono, kaj ti je potrebno za tvoj telovni i duševni život, da ga tim zdravo i vugodno izpeljaš.

I. Zdravi čist zrak. Zrak je prva i hasnovita potreboća za život, prez kojega čovek nemre živet.

Dihanjem čistimo krv ovak: zdihanjem prijemljemo vu pluća zrak, koji svojom naj-

vaznijom sastojinom, kisikom, pretvara črnu, izkvarenu krv, koja je vu plućima vu zdravu i čerlenu, koju srđce na vse strane i dēlove tēle pošilja i tim ga oživljuje, giblje i hrani. Izdihanjem pak izhićuje se iz tēla pokvarjene i nepotrebne sastojine, naročito vugljićnu kiselinu.

Ako dišemo vu čistom zraku, bivamo krepćeši, živić nam se jaćaju, slajše jedemo, a sen (spanje) nam je mirneši i čvrsteši; zato je od znamenite važnosti, jeli je zrak čist ili nečist, prost ili zaprt, frižek ili pokvarjen.

Zrak se lahko kviri:

a) Vu sobah (hižah i sobah spauja, gde ima vnoغو ljudi, dēlom izparivanjem kože, dēlom opet izdihanjem.

b) Vu nizkih, vuzkih slabo prevetrenih prostorijah, jer zaprti zrak izkviri se, ter nikak nije vugoden čoveku. Treba anda vse sobe vsaki dan vu svakoj dobi godine dobro prelutati.

c) Vu stanovih, gde se peći kadiju, lampaši goriju, i gde ima jako smerdećih stvari, naravski je, da vu pluća dohadja vnoغو nevugodnih i škodljivih duhah, ako se te prostorije gustokrat ne preluftaju.

d) Vu hižah (sobah), gde se odvise (loži (kuri). Našemu zdravju najviše godi umjerena toplina, pokedob ova našu kožu steže i tim ja laći, cirkuliranje sakova pospiešuje, a probavu olekšava. Jaka vrućina naproti razteže našu kožu i tim nas slabi, pokedob se jakom vrućinom sokovi razredjuju, odvise naglo cirkuliraju, mi se znojimo i tim sehnemo i slabimo.

e) Vu hižah, gde se kuha, pere, suši, kak i vu novo sagradjenih hižah i vu sobah, koje su na novo pobćene ili ribane.

Tim se kviri zrak vu sobah.

Nu najzdraveši i najčisteši zrak vsikak je vu prostoj naravi, moglo bi se reći pravi flašter celomu čovćejemu organizmu. Dojdući vu prostu narav, prsa nam se šire, slobodnije dišemo, vsaki organ življe radi (dēla) duh nam je bistreši i poletniji, s rećjum čovek je kak preporodjen. To nam najbolje pokazaju ljudi, koji su navék vu zaprtih prostorijah i vu varoših (gradovih); ovi su navadno slabi, blēdi i kržljavi, muži (seljaki) pak krepki i zdravi su.

Zrak vu prostoj naravi različito deluje, suhi najmre i hladni zrak jaći i steže pluća, ali ih tulikajše ponekaj i podražuje, zato ga se ljudi slabih prsah čuvati moraju. Vu obće najbolje nam godi suhi i mertučlivi topli zrak, menje pak hladni vlažni zrak. Zato se moramo čuvati, da neizhadjannu vu jeseni vu jutru i na večer.

Kaj se tiće vetrov — severni veter jako izivljuje, nu pokedob tulikajše jako podražuje, moraju se ga ljudi, koji se lahko prehladiju, jako čuvati; a još više izhodnoga

vetra, koji još više izsuši i podražuje dihanje. Južni vetri tēlo jako slabiju, ar se onda vnoغو znojimo, zato se treba onda lehkeše opravljati; najškodljiveši su topli, vlažni zahodni vetri, koji preće izparivanje kože i tim se lahko prehladimo, zato se treba pri zahodnih vetrih dobro opravljati. Vu obće moremo reći, da nagla premena vremena vsakoma lahko naškodeti more, ter se treba navćiti, da se po vsakom vremenu vsaki dan prešećemo, da tēlo otvrdne i tim nepri-like vsakoga vremena podnositi more.

Bura (viher) jakomu, zdravomu tēlu godi; za vihrom človek sladko jede i dobro spi. Gdo proti vuhru ide, nek ide pomali i zaprtim vustnicami; dobro je takajše večkrat si počivati, ako si obrnemo hrbta proti vuhru.

Propuha (cugluffa) se je treba čuvati, ar škodi ne sama betežniku, nego i zdravomu.

Vu protuljetju je zrak najkrepćeši iz jutra, vu ljeti na večer, vu jeseni po pol-dan, a vzimi ob poldan. Dobro bi bilo vu to doba vsaki dan šetati se, i to kaj duže. Duge šetnje su osobito dobre onim, koji naginjaju na betegi trbuhu (črēvi), hipohondrom i onim, koji su svoje tēlo razmazili, ti vsaki čas beteguju od katara, trgauja i protina.

(Dalje drugi put.)

Poziv na predplatu.

Prvim danom meseca januara odpira se predplata na novine »Medjimurje-Muraköz« za prvi fertal i pol ljeta, odnosno za celo ljeťo 1898.

Prosimo s toga uljudno naše vnoغو štovane predplatnike, da imaju dobrotu predplatu čim pred obnovili, da se redovito moreju novine za predplatnike poslati.

Predplatu prosimo, naj nam dostoju predplatniki pripošljati pošlanskimi napatnicami, koje su za to najshodneše, samo treba, da se na njih označi adresa predplatnika.

Cēna novinam »Medjimurje-Muraköz« ostaje i za ljeťo 1898, nepremenjena i to:

Na celo ljeťo . . . 4 for.
Na pol ljeta . . . 2 for.
Na fertal ljeta . . . 1 for.

Predplate i obznanenja pošiljaju se vu Čakovec knjižari Fischel Filipovi, — Strausz Sandoru.

Pri ročki jabučnice.

Razgovarjaju se stari dedci, na čelu im gizdavi Velten, zabavljaju, či se u svojem borem veselju segaju po jabučnici, med kojekakvim kranlajem počnu modruvat u prirodi.

Velten se stegne, po ročku segne napije se do suze, stavi pred Golena i reče ponosnim glasom :

Golene! pij i pripravi se na examen, danas čem ti raznih pitanjah predstaviti, ako nije nepogodiš lišim, te ročikina prava.

Golen se na ov nenadani napad zamisli, malo si pomore i dozvoljno reče: No naj da čujem.

Velten: K čemu smo zišli?

Golen: Hm, k jabučnici v družbi veselili.

Velten: Kaj nam koristi družbeno veselje.

Golen: Veselje je potrebno i hasnovito, opeval je pesnik. Družbu išče vsaka stvar, veselje je Božji dar. Ono nam krepča zdravje, sklapa i nadaljuje prijateljstvo, i odahnemo si od napora trudaoplnog življenja našega. A napokon diže nas prama stvarniku, zahvaljnom dušom i srcem za dar življenja, kojega se jedva u dobroj volji radujemo, kajti žalost nas teži, turobnost nam greni, a srditost krajsja življenje naše.

Velten: Čim se popuni družbeno veselje?

Golen: Ljubavjom, prijaznostjom, udanostjom, zajemaostjom i poslužnostjom, jeden drugom poslužiti ugoditi, vsaku povolnost mu doskočiti k veselju gibati, da bu čela družba jedno srce i jeden duh.

Velten: Kaj nas navodi na ove dobre lastnosti?

Golen: Priznajem svakoga sebi spodobnoga ili jednaki.

Velten: Kaj nas naputi na priznanje jednakosti?

Golen: Razmišljanje narave i njezinog delovanja na rod človečanski.

Velten: Kak deluje narava na rod človečanski?

Golen: Iz mrtvilne tvarine zemeljskih spojinah nas u život sve jednako probudi, a za malo opet u zemeljski zlog zgrudi. Bili smo i budemo prošti, i buduću vekovitost svi jednake zemeljska tvarina, dok nas mogućnost Božanska neprestvori.

Velten: Kaj je narava?

Golen: Narava je kak mašina višjega Gospodara, kakove si on potrebi za stvarjenje si svetove, koji u nebeskim prostoru svoje puteve čine, da svakim kas služica ravna upravlja, i njemu kao stvoritelju sva u povolan pravac tira.

Velten: Kaj vu obćem deluje narava?

Golen: Iz medju neizbrojenih i nedokučljivih virov njezinog delovanja najpoglavitiije jest življenje naj prvi stupanj človečanstvo v kom vlada neumerli duh; zatim sve živinstvo od naj većeg kita do najmenšeg nevida, koje kroz sve vekove u život proizvadj; zatim sve ostalo rastlinstvo, koje u svakoj godini zemlju obkinča, obnovi sva živuća bitja razveseli i navduši prama stvoritelju narave.

Velten: Načim deluje narava, da uzdržaje svet?

Golen: Na trojedinih blagodarinah: sunca, zraka i zemlje.

Velten: Kakovom nagodbom se ova trojednost spaja?

Golen: Sunčeni traki iz neizmerne daline prodiru, dok dojdou u dotiko s zemljom

i onda stopram svoju zmožnost skažeju, nit zemlja prez sunca, nit sunce prez zemlje neima življenja, nit blagodarnosti.

Velten: A iz česa nam zrak?

Golen: Spojenost ovih nebeskih telesah u svojem delovanju kroz toplinu sunčeni trakov, vodenih hlapov zemeljskog izparivanja i sličnih učinokov struje se zračno okružje, omogući redilnimi snovmi i životvo, nimi lastnosmi, plimmi i tak stupe ova trojedina velemežna sredstva u jednu moć narave, koja po Božanskoj osnovi svet vlada i uzdržaje.

Velten: Kaj je sunce, ili kakove tvarine je njegova zestavina?

Golen: To človečanski razum neodgovara, gotovo je da je carstvo ili glavna zaloga svetlosti i topline, a toplina je rod življenja. Kad toplota deluje na sličnu tvarinu, koja je zestavina življenja uzgodi ga i probudi iz mrtvilnoga sna, nastalo je živo bitje, koje najprvi živeč zajme od zraka, vusta obrne k materi zemlji, koja mu kak brižliva mati svoje hranjivo daje.

Velten: Kaj je svet?

Golen: Pod imenom svet razumeva se sve, kaj se na ovoj zemeljskoj krugli nahadja, kaj zemlja ne sebi i v sebi uzdržaje, z onimi skrivnostmi, kaj mi sečati i upoznavati još nismo možni, koje sudbina u buduće potomcem našem vu odkritje pridržaje, skupnim delovanjem narave, koja vode sve provrem zakonom, svakim hipom sveže vnožina novog življenja a svih živućih bitjah i tira vu gibanje, a dosadno življenje, vrača vu prvotne snovi, koje vu prirodi čakaju novoga proizvoda.

Velten: Odkud su ove zmožnosti svoj početek vzle?

Golen: Od višnjega stvoritelja, kojega človečanski razum nedosiže, vera i očevidni čudačini njegovi nas privedu do spoznanja da zdrav razum laliko i potpunoma prizna a človečansko srce i duh v njem se veseli i raduje.

Velten: Kaj je človek?

Golen: Človek je stvor najprvoga od svega veleobćeg životinstva od višnjega posebnim darom nadorjeni i predstavljeni, da svim zemeljskim vlada i upravlja.

Velten: Čim je človek uznesen nad ostali živalski skladi?

Golen: a) Njegov veličasten izras dig-njen prama višnjemu.

b) Liepo častiljivo obličje.

c) Neomejenost razuma, koj viek napreduje i priča, da je v njem Božanska posebnost, kaj pri ostalom živalstvu niti sleda neima, kakova su bila pred jezero leti, takova su i danas.

Velten: Odkud zide človek, ili iz česa su njegove zestavine?

Golen: Človek zide od zemlje kak vsaka rastlina, koja se od zemlje očekuje neg u dalšem proizvodu.

Velten: U kakvim proizvodu dojde človek od zemlje?

Golen: Kroz uživanje njezinih plodovah u tretjim kolenu, dakle zemlja nam daje hranjivo, hranjivo se povžije i obrati u krv, a skrvi postane človek.

Velten: Zakaj je človek stvorjen na svet ili kaj je njegova naloga?

Golen: a) Da svaki po svojem stališu vu zadrubi človečanskoj deluje podpomaže na razvoj i uzdržavanje življenja človečanskog doprinese.

b) Da je pristupen u delokrug človečanstva svet krasiti, napredak povelicati, čim lepše i zmožnije olepotiti, okoristiti. Zato

nas poziva višnji gospodar na delo vu vinograd svoj, da trnjavo ledino očistimo, zbolšujemo, divjo luščino u sladkoploden vinograd promenimo.

Velten: Kaj je človečanstvo vu obćem, ili kakov je obstanak človečanskog pokolenja na zemli?

Golen: Človečansko obće življenje je jedna premenjliva uzbežliva trajavost u vekovitoj borbi spodobno vodenoj peni iz vnožine raznih mehureceh zastojećoj, koju valovi pluskajuć na površju vode kupice, dočim je za malo onim istim pravcem staru, raspluju, i opet k vodi zjednače. Bili su voda, i ostanje voda.

Velten: Kakov je obstanek človečanskog življenja oseбно?

Golen: a) Vizom pojedinih su razne klasike u človečanskoj olikanosti,

b) su razni časovi življenja.

c) Su razne osebine vu naturah skoro kuliko ljudih, tuliko čudih vsaki po svoje, raznovrstne nepogode, koje nam nanose dobe življenja i vnoge okolnosti, a najveć raznih počutko zadaju strasti človečanske, zato gorje človeku, koj ima nemirne nepokojne i nezasilive strasti, komu nigder nezadostuju pogode, komaj da si jednu želju pogodi već mu stotina novih louših porodi, čim više kreče svetom i vlada, tim ga više brigih napada, a ni se nigdar rodil človek, komu bi se vse želje spuniti mogle. Al ipak pri vseh teh neizbrojenih razlikah nas veže jednakost.

Velten: Ućem nas veže jednakost?

Golen: Vsi smo člani velikanskog tela a) ili skupnosti, kad: vsi delujemo na uzdržavanje človečanstva.

b) Vsi smo jedniki herbi vu onoj herbiji, koju podedujemo prehadom kroz ovo kratko vremenito življenje, najmre stiske poroda i smrti, porušljivost u življenju, k zadnjemu i razpad tela našega.

c) Vsi smo jednako sorodni s zemljom iz koje jednakim pravcem zidemo i vu nju pojdemo, dakle vsi putujemo u jeden smer. Ako anda razmišljavamo cielu vekovitu trajavost človečanskoga bitja, razlika je medju nami tako malena, da se posve ili sasvim izgubi. — I stim sem do čila govorenja mogoga, koje za sad naj zadostuje, već mi je grol subo.

Velten: Ne zadovoljno pomrera i nastavi. Da ti priznas i vršiš toli jednakost u narodu človečanskem, od kuda dakle tuliko pobune i nezloge?

Golen: Ovo pitanje mi dobro došlo, jerbo odgovor bu posežen medju nas, nego valalo bi se zročkom poslužiti, pak anda dalje nastavimo govor.

Piju vsi kak honvedi, da je ročka trikrat iznemogla — po tom sledi odgovor.

Človek po svojem bivstvu je raznih nagibov, sklani na dobro i zlo. Al stvor je najplemenitiji, pripada mu junačstvo, svladanje zloga, poraba razuma i duha previdnost, udanost, zajemnost u društvu človečanskem kak terja zakon Božji vu ljubavi i slogi živeti. Al žali Bog, gorje koje je najprije rezsrđilo Boga da je potiral Angele, jest gizdot i napuh. Ovo i danas diže svoj tron i vojsku, služi se zvonogimi podaniki svojemi, koji srpo gledaju, preziraju i duriju isker-noga svoga, kano da ni spodoben njim stvor, šoptriju se, naphuju kao pav ozirajuć se na svoje liepo perje i čestiti rep, al kad pogleda k zemlji i vidi svoje črne noge, poklapi perje. Tak i gizdavec u svojih visokih nazorih značljivo pogleduje na svoga druga, koj je to Bož nižje vrste, srami se

kratke družbe njegove, al na žalost njegovu, al na žalost njegovu dirne ga nutarnji glas, opomni, da i prisili k priznanju istine, da se za mala z naj revnijim prosjakom vu jednoisti zlog zemlje na vekovita vremena združiti moral bude.

Velten: Kojemu ti odgovor pak ni pogodan se namuzne i osorno zapita: Anda po tvojem načrtu glede preminutja neimamo daljšega mišljenja?

Golen: U tom se podlažemo našoj katoličkoj veri, koja nam daje sladko ufanje, da zasvim neprojdemo, da čemo, nastupit život duhoven, gde će pravedan Bog pomitovat sve trpeče i iznemogle, kak veli sv. pismo, da Božje usmiljenje je pri malenih pri ponižanih.

Velten: Kakova je duša?

Golen: Duša je poseben stvor u najbližnjij odvisnosti višnjega samasebi prepušćena vekovečna zagonetka, koju podpuno spoznati i razrešiti još nismo kadri.

Velten: Kaj deluje duša človečanska?

Golen: Hlepteća za spoznanjem stvaritelja i njegovih zmogućstih, sklepa domišljuje, prosudjuje, preiskuje, promatrajuća vse skromnosti o čudorednih prostorih predsobja njegovoga.

Velten: Kaj nam koristi ovo vreme-nito življenje?

Golen: U tom ima razlikah komu više, komu manje kak donose okolnosti i stališi življenja. Ako ga podpira zdravje; onda je još svakom mileno i priljubljen nad sve blago, a i onda ima crnih lagah, koje snizaju cenu njegovu, a to su:

a) daje rahlo, nestanovitno zmalim zrokom se zntrgne.

b) Puno naporov i pregonov nadležnosti.

c) Glede na vekove jako kratko, komaj zasije zorja življenju našem, kojega je narava kros toli ogromne časove delujuć u svojem redu ovoj nam dobi donesla, vre se bliža mrak, koj nas opet zaziba u večno spanje prestre nam postelje u hladnoj zemlji. Minuli smo zdruštva človečanskoga.

Velten: Kakovih posledič imamo se nadjati od življenja našega?

Golen: Bog nas je pozval u život, da ga vodimo i hasnujemo na njegovu službu. Kad smo anda njegovu, imamo liepu nadu za naš delež, al žali Bog! da ima življenja, kojim se slava Božja onečasti, i društvu človečanskom škoduje, takova kakove ima doseči nasledke, to nam pojasnuje primer u Talentih, a vu drugom, da je vnogo zvanih, a malo odebranih. Braća ne tak: još je vreme, okrenimo se zloga, dati kralju kaj je njegovo, a Bogu, kaj je Božje, tad smo dobri kotrigi društva človečanskoga i popunili nalogu življenja našega, tad ćemo se nadjati dobrih nasledkov od življenja i veselu prihodnost, koje nas čaka onkraj groba u velikanskoj duhovnoj družbi, gde će se zmogućni stvoritelj služit stvorenjem svojim, kojemu slavu njegovu kroz sve vekove povelicevalo bude.

S tem končujem! Budte mi zdravi dragi priatelji do prihodnjic, možda se snidjemo pri ročki vina?

Za Medjimurce priredel:

Jos. Golen . . .

Racz-Kanizza.

KAJ JE NOVOGA?

Papa Leon XIII.

Papa Leon XIII. oblužaval je, kak je poznato na novu godinu 60 godišnjicu svog misnikovanja. Svetli otec 88-godišnji starel, koji živi sasvim na špartansku, bil je od poroda svog ljubimac i gojenac sreće. Potiče od bogate familije, ter je vu 27. godini postal svećenikom i hižnim prelatom pape, a vu 33. godini već je bil nuncij vu Bruselju. Prije izmaka 33. godine postal je odmah nadbiskupom. Bude li papa tak dalje napredoval, mogel bude oblužavati 19. decembra 1903. i »zlatni kardinalat«, kojega još nije oblužaval ni jeden smrtnik, a ujedno bilo bi i 25 godina, kaj je papa.

Darovi papi Leonu XIII. prigodom njegovog jubileja dospeli su vu Vatikan već vnogi dari od strane nekih vladarah. Sultan (turski cesar) poslal papi prstana s dragocjenim kamenom, kraljica vladarica španjolska zlati s draguljima okinčen kelih, a prezes franczke republike šest ljepih posuda. Nj. Velicanstvo kralj Ferencz Jozef poslal je, kak »Italia« javlja, svetomu otcu škatulju sa 50.000 for. vu zlatu.

Mužkarec vu opravi opatice.

Prešešnog tjedna došle su dve opatice vu kloster milosrdnih sestrah (opaticah) vu Szatmáru na stan. Prvlje nego su pošle na stan izposlovale su pri gradskim kapitanu dozvolu za pobiranje almuštva za siromašku dečicu. Vu klostru se za tim dobro su se namestile, nu jednoj mladoj opatici, koja im je bila dodeljena za poslugu, nije se s estetskih i moralnih razloga dopadalo ponašanje jedne od tih opaticah, pak je stoga išla, da to prijavi glavarici svojoj. Čini se, da su ta dva nova gosta to očekivala, pak se s toga pobegla. Vu Marmaroš-Szigetu su ih vlovili, ter se izpostavilo, da je jeden od tih opaticah bil mužkarec. Krive opatice su naravski odmah i vu rešt došle.

Broj katolikah.

Broj katolikah na celom svētu računat se je do vezda za nekaj preko 200 milijuna. Novine »Osservatore Romano«, javile su pred pred nekoliko ljet, da broj katolika na zemlji iznosi preko 250 do 275 milijuna. Od onda je broj katolika na velikom porasel, ter su katolički misionari priveli vu krilo cirkve vnoge duše vu necivilizovanih zemljah. Vezda se broj katolika na svētu približuje broju od 300 milijuna.

Sveti otec papa Leon XIII.

Sv. otec papa imel bude naskorom najskupoceneši stolec na svētu. Napravljen je od pravoga srebra i košta delo do 96.000 forinti. Daruje ga sv. otcu bogati amerikanski bankar po imenu Troop.

Vnožina meda vu Evropi.

Gospodarske novine »La Nature« navadjaju statistiku dobljenja meda vu Evropi. Prema tomu iznosi čela produkcija meda 80.000 tona (1 tona je 1000 kilograma), vu vrédnosti od 65 milijuna franaka. Proizvod vojska iznaša 15.000 tona vu vrédnosti od 33.700.000 franaka. Najviše se meda dobiva vu Njemačkoj, pak Španjolskoj, Austriji, Nizozemskoj i Belgiji itd.

Dunav i narodni jeziki.

Dunav protiče zemljami, vu kojih se govore 52 jezika i narečja. Dunav je dugi 3600 kilometrov.

Domaće novine.

— Jugovič Stefan čakovečki ulaner, rodom iz Velike-Gorice (Horvatska) je od konja tak nesrečno opal, da je za par danov vumrl.

— Do vezda je svaki mogel kad goder vu čakovečkoj kr. grunтовnici pogledati, kaj je hotel. Ali vezda se je odredilo, da je grunтовnica delavendan samo pred poldan od 9, do 12 vure, vu nedelju i svetek od 9, do 11 vur odprta. Svaki dan po poldan je grunтовnica za občinstvo zaprta.

— Vdovice Csurj Janošove 28 let stara kćerka Gizella vu Mura-Szerdahelyu, je 3-ga o. m. vumrla. Naj počiva vu miru!

— Ladics Jozef i pajdaši njegovi su se vu Károlyszegu s tem zabavljaji, da su tablu, na kojoj se zaruki oglašuju, po noći vkrali. Prijeli su je i prošli tjeden pri čakovečkim kr. sudu poljeg zakonih kašiguvali.

— Vu Túske-Sz.-György (Sv. Juraj) su 2-ga o. m. za navučiteljicu Sziráнка Gabriellu jednoglasno izabrali.

Dobre žepne i stěne vure za fal čene moči dobiti pri *Pollak Bernatu vurar* vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Pri njem se *uzimljeju vure takaj za popravek za fal čenu.*

Nekaj za kratak čas.

Neugodni beteg.

Muzikaš: »Gospon doktor, pilule, koje ste mi prepisali, nemrem doći spravići.«

Doktor: »Pak pite na nje kupicu vode.«

Muzikaš: »Vodu netrpim.«

Doktor: »Onda kupicu pive.«

Muzikaš: »Piva mi škodi.«

Doktor: »Onda anda vino, ali ne preveč.«

Muzikaš: »To gilla.«

Nekoliko dneov kesneše zapital je doktor muzikaša, kak mu je. »Zevsema mi je dobro«, odgovoril je muzikaš, »nego vraćenje preskupo mi je; na den deset pilulah, a za svakom pilulom liter vina — to nek vrag plača.«

Pobožna želja.

Lump: Vse sam zapil! Hižu, grunta, kravu i konja! Kvar kaj vezda nemrem još i svoju — staru ženu zapiti!

Nedeljna želja.

— »Daj včini mi tu jedinu želju, draga žena, pak budi barem po nedeljah nekaj boljše volje, ar se drugač moram sramuvati pred svojimi prvešnjemimi zaručnicami.«

Nezadovoljna.

Sobarica: Milostiva gospa, ja sam došla, da vam odkažem službu.«

Gospa: »Kaj vam se nedopada pri nas?«

Sobarica: »Milostivi gospodin!«

Dobro sredstvo.

Bogataš: Jeli neznate sredstva proti kufernomu nosu, gospon doktor.

Doktor: I to kak sigurno!

Bogataš: Koje za Boga?

Doktor: Vi nebi smeli zadnjih 15 ljet piti vino!

Glád Ferencz.

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Jó hírnevű szerémi cognac-, szilvórium és törköly-pálinka-főzde **Csáktornya és vidékére** jól bevezetett

ÜGYNÖKÖT keres.

Ajánlatok „Ügynök” alatt e lap kiadóhivatalába.

937 2 - 2

2404/IIkvi sz. 1897.

Árverési hirdetemény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság által közhírré tétetik, miszerint Perász Mihály földműves végrehajthatónak, Kontrecz István és neje Vargék Teréz domasineczzi lakosok végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében 110 frt tőke, ennek 1893. december hó 23-tól járó 8% kamatai, 12 frt. 83 kr. per. 12 frt 15 kr. végrehajtás kérvényi s ezuttal 8 frt 65 kbrban meghatározott árverés kérelmi költség behajtása végett a n.-kanizsai kir. törvényszék (perlaki kir. jbiróság) területén lévő, a domasineczzi 925 sz.tjkvben foglalt 62 b. hrsz. ingatlan a végrehajtási törvény 156. §-a alapján egészben 406 frt; s az u. a. tjkvben foglalt 295/c. hrsz. ingatlan ugyanazon törvényszakas alapján szintén egészben 11 frt, az u. a. tjkvben foglalt 304/d. hrsz. ingatlan a hivatkozott § alapján egészben 20 frt; végül az u. a. jkben foglalt 338/c hrsz. ingatlan a hivatkozott § alapján egészben 31 frt becsértékben Domasinecz községhezánál

1898. évi január hó 31. napján délelőtti 10 óraker

dr Kemény Fülöp felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen el fognak adatni.

Kikiáltási ár a fent kitélt becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben, még pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számítva 30 nap alatt, a másodikat ugyanattól 60 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 90 nap alatt s minden egyes részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módokat szerint lefizetni. 947

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Perlak, 1897. évi június hó 72-én.

5126. IIk. 1897.

Kivonat.

Ujabb árverési kérvénye Fischl Sándornak Vadlya József ellen.

Végzés.

Ezen kérvény költségei 3 frtban megállapítottak s kibocsáttatik a következő ujabb

Árverési hirdetemény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság által közhírré tétetik miszerint Fischl Sándor végrehajthatónak Vadlya József végrehajtást szenvedő elleni ügyében 7 frt tőke, ennek 1894. évi május hó 1-től járó 6% kamatai, 3 frt 30 kr. per. 2 frt 20 kr. végrehajtás kérelmi, 8 frt 05 kr. végrehajtás fogantositási, 7 frt 30 kr. árverés kérelmi költségek behajtása végett a nagy-kanizsai kir. törvényszék (perlaki kir. járásbiróság) területén lévő a m. kir. 208. sz. tjkvben

foglalt 742 hrsz. ingatlan 157 frt s az u. o. 1031 sz. tjkvben foglalt 2360 hrsz. ingatlan 144 frt becsértékben M.-Király községhezánál **1898. évi január hó 28. napján d. e. 10 óraker**

dr. Kemény Fülöp felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen el fognak adatni.

Kikiáltási ár a fent kitélt becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes ér-

tékpapírban kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben még pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számítva 15 nap alatt a másodikat, ugyanattól 30 nap alatt a harmadikat, ugyanattól 45 nap alatt minden egyes részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módokat szerint lefizetni A kir. jbiróság tkvi hatósága. 956 Perlak, 1897. évi szept. hó 27-én.

GLCSÓ TŰZIFA!!!

Főméltóságú Batthyány-Strattmann herceg nagy-kanizsai erdőhivatalánál jó minőségű III. oszt. gyertyán hasábfá kapható a városba szállítva erdei ölenként 11 frt 50 krért.

Nagy-Kanizsa, 1898 Január hó 4-én.

Batthyány-Strattmann herceg

nagy-kanizsai erdőhivatala.

942 1 - 1

HIRDETMÉNY.

Podbreszt-Szent-Kereszt község alulírott eljárósága részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a község tulajdonát képező: **Podbreszt és Szent-Kereszti**

Vadászati jog

az 1886. évi XXII. t. cz. 120. § alapján hat egymásután következő évekre, a szobolcizai körjegyzői irodában **1898. évi január hó 16. napján d. u. 2 óraker**, nyilvános árverés útján haszonbérbe kiadatik.

Az árverési feltételek a körjegyzői irodában megtekinthetők.

Kelt Podbreszt-Szent-Kereszten. 1898. január 4-én.

Bartai György

körjegyző.

Novák György

bíró.

944 1 - 1

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER

Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves háziser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésnek alkalmaztatik köszvényél, csúznál, tag-szaggatásnál és meghűléseknel és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerertában készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapesten**. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbertéku utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni**, az minden egyes üveget „Horgony” vedjegy és Richter cejegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és TSA., csász. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT (Thüringia).

1898. 10 - 37

József főherceg ő csász. és kir. fensége udvari szállítója.

Fülöp szász Coburg-Gothai herceg ő kir. fensége szállítója.

Sürgönczim: **Gottschlig Budapest.**

Telefon 57-86.

GOTTSCHLIG

tea-, rum- és cognac-nagykereskedő

AGOSTON Budapest

Központi iroda: IV., Váci-utca 4. szám,

RAKTÁRAK:

IV. Váci-utca 6. sz. a „Mandarinhoz”

VI., Andrassy-ut 23. „Hong-Cong városához”

a Városház-tér mellett

a kir. opera átellenében

IV., Egyetem-tér, Egyetem-utca sarkán a „Japán nőhöz”

Kiviteli pinczék:

X., Kőbánya, Füzér-utca 9. szám.

Bizományi raktár: Csáktornya

Strahia Testvérek uraknál.

Közvetlen behozatalu valódi kínai és orosz karaván-teák Jamaica, Brazília és Cuba-rumok, francia cognacok, likőrök a legfinomabb minőségben, eredeti csomagok és palackokban, eredeti árak mellett. **Árjegyzék ingyen és bérmentve.**

Arverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az alsó-muraközi takarékpénztár végrehajtónak Habián András végrehajtást szenvedő elleni 140 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. járásbírósa területén levő beliczai 72 sz. tjkvben felvett egész legelő illetmény 80 frt; a beliczai 618 sz. tjkvben felvett egész ingatlanok nevezetesen 87/b. hrsz. a. ingatlan 152 frt; 257/b. hrsz. a. 22 frt; 272/a. hrsz. a. 37 frt; 584/a. hrsz. a. 141 frt; 672/b. hrsz. 106 frt; 707/b. hrsz. a. 105 frt; 715/a. hrsz. a. 56 frt; 715/c. hrsz. a. 56 frt; 803/a. hrsz. a. 79 frt; 816 hrsz. a. 135 frt; 1012/a. hrsz. a. 31 frtban az árverést ezen megállapított kikiáltási árakban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az

1898. évi január hó 26 napján délelőtti 10 órakor a beliczai község bíróságánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyam-mal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. 945

Kir. járásbírósa mint tkvi hatóság.
Csáktornya, 1897. évi novemb. hó 6-án.

4295/ukvi sz. 1897.

Utóajánlati kérvénye Hoblai György és özv. Kovacsics Gáspárné szül. Belics Borhála perlaki lakosoknak, a m. kir. kincst. Grivecz Györgyné örökösiei elleni végrehajtási ügyében.

Arverési hirdetmény.

A perlaki kir. bíróság mint tkvi hatóság által közhírré tételük, miszerint a kir. kincstár végrehajtatonak Grivecz Györgyné szül. Baranasics Iona örökösiei elleni végrehajtási ügyében 6 frt. 25 kr. tőke, ennek 1893. évi ápril hó 30-tól járó 5% kamatai, 7 frt 90 kr. végrehajtás kérelmi és 8 frt 65 kr. árverés kérelmi, 1 frt 50 kr. újabb kérvényezési költségek behajtása végett a n.-kanizsai kir. törvényszék (perlaki kir. bíróság) területén levő, a perlaki 118 sz. tjkvben foglalt 161, 805 és 4180 hrsz. ingatlanok együttesen 316 frt becsértékben Hoblai György és özv. Kovacsics Gáspárné szül. Belics Borhála utóajánlata folytán ezen kir. bíróság mint tkvi hatóság hivatati helyiségében

1898. évi január hó 27. napján délutáni 3 órakor dr. Tuboly Gyula felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen elfognak adatni.

Kikiáltási ár a fent kitelt becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10 %-át készpénzben vagy ovadékképes értékpapírban kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételért 3 évenyő részletben, még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítva 30 nap alatt, a másodikat ugyanattól 60 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 60 nap alatt minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módokatok szerint lefizetni. 943 1—1

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Perlak, 1897. évi auguszt. hó 11-én.

Hatóságilag engedélyezett

Végeladás

Mindennemű női ruha **kelmék, bársony, plüsché, szatén, parket, vászon, chiffon, bélések, tűzők, fehér és színes kötő-pamut, férfi kalapok, ingek, gallérok, és nyakkendők, stb.**

beszerzési áron alól
adatnak el

Neumann Vilmosnál
CSÁKTORNYÁN.

932 3—10

Előfizetési felhívás

„KÉPES CSALÁDI LAPOK“

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

A „Képes Családi Lapok“ már a XX-ik évfolyamába lépett. Önérettel jelentük ezt a tényt a magyar olvasóközönségnek akkor, midőn egyuttal felhívjuk, hogy legyen szives továbbra is azon érdeklődést tanusítani lapunk iránt, melyet eddig tanusított.

A „Képes Családi Lapok“ multja legjobb bizonyíték a mellett, hogy míg egyrészt hűzogat pótolunk, másrészt az olvasóközönség igényeit tökéletesen kielégítettük. Ismételt elmondhatjuk, hogy kitűzött célunkat elértek, mert lapunk jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család kedvelt házi barátja.

A „Képes Családi Lapok“ fennállása óta már több hasonló irányú vállalat támadt, melyek részben megszűntek, részben tengődnek. Nem kutatjuk az okokat hanem egyszerűen megköszönjük az olvasóközönségnek bizalmát s újból kérjük: előlegessé az nekünk lapunk XX-ik évfolyamára is.

A „Képes Családi Lapok“ a legelőszöb és azért a legelterjedtebb képes hetilap! Megjelenik minden héten hó szépirodalmi és ismeretterjesztő tartalommal és külön be-köthető regénymelléklettel.

A „Képes Családi Lapok“ havonként kézszer »Hölgyek Lapja« című fölves mellékletet ad, párisi divatképekkel és hó divatúdosítással s így egy külön divatlapnak tartásztá feleslegességé teszi.

A „Képes Családi Lapok“ olyan szellemben és irányban van szerkesztve, hogy ifjú és öreg közöl büszkén említhetjük fel dr. Tolnai Lajos szerkesztőnek: »Képes Családi Lapok“-ba a régi és újabb írói és költői garda minden számottevő tagja dolgozik.

A „Képes Családi Lapok“-nak regényei, elbeszélései, rajjai, humoroszkizjei költeményei kedélynemesítő olvasmányok. Irányzúkióveival a társadalom minden kérdésére kiterjeszkedik. Orvosi és egyéb czikkjei pedig tanulságosak.

A „Képes Családi Lapok“ minden évben négy külön beköthető regényt ad mellékletül előfizetőinek.

A „Képes Családi Lapok“ borítéka szellemes és szókoztató csevegések, illetve kérdések és feleletek tárháza.

A „Képes Családi Lapok“ előfizetői díjtalanul közölhetik gondolataikat az »Előfizetők postájá«-ban.

A „Képes Családi Lapok“ képei lehetőleg alkalomszerűek, díszesek és tanulságosak.

A „Képes Családi Lapok“ a lehető legjobb cikkeket igyekszik nyújtani s hogy hivatásának megfelel azt legjobb bizonyítja immár XX. évi fennállása, mit eddig hazánkban egyetlenegy hasonló irányú lap sem volt képes elérni; bizonyítják továbbá azon előkötő és külön írók és írók nevei, kiknek nagybecsű műveit csaknem minden számban élvezheti az olvasó s a kik közül büszkén említhetjük fel dr. Tolnai Lajos szerkesztőnek: Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Radó Antal, Rákosi Jenő, Temérdek (Jászszent Dániel), Lauka Gusztáv, Rudnyánszky Gyula, Tolgyesi Mihály, dr. Feleki Sándor, Mérv Károly, Jambor Lajos, Dombai Hugó, Kenéz Csátár, Pécsi D. Anselm, Kósa Ede; — Beniczky Rajza Lenke, B. Büttner Lina, G. Büttner Julia, Tutsek Anna, Buday Sándorné, Csernezyk Gyuláné, Nagyvárdi Mvra, K. Beniczky Irma, Mericzay-Karossa Irma, Faughné Gvujtó Izabella, Abrányiné Katona Klementin, H. Havassy Iona, V. Gaál Karolina, Karlovsky Ida, Harmath Lujza, Réray Elza, Vörös Juliana neveit stb.

A „Képes Családi Lapok“ előfizetési ára a »Hölgyek Lapja« című divatlappal és regénymelléklettel együtt:

Egész évre	6 frt — kr.
Félévre	3 frt — kr.
Negyedévre	1 frt 50 kr.

A „Képes Családi lapok“ annak a ki az előfizetési összeget és azonkivül még 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjat egyszerre beküldi, elismerésül 4 regényt küld díjtalanul.

A „Képes családi lapok“ mutaványszámokat ingyen és bérmentve küld mind azoknak, a kik eziránt — legezésrűbűben levelezőlapon — hozzáfornak.

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK“ kiadóhivatala

Budapest, V., Vadász-utca 14. (Saját házában).